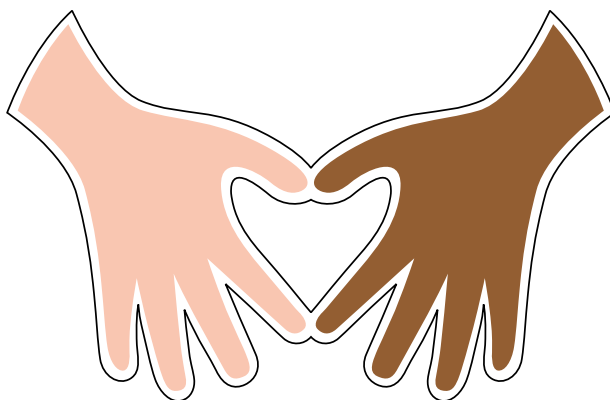

Ochrana národnostních menšín

Simona Petřů
simona.petru@amo.cz

1 JAK ČÍST BACKGROUND?

Následující text je základním uvedením do problematiky národnostních menšin. Rozhodně si neklade za cíl poskytnout všechny relevantní informace, slouží spíše jako vodítko pro jejich získání a pomoc při psaní stanoviska. Na konci textu jsou uvedeny doporučené zdroje, které obsahují také odkaz na stránku, která přímo popisuje problémy s menšinami jednotlivých států a na kterou by tím pádem měly mířit první kroky každého delegáta při přípravě na jednání.

1 ÚVOD

S formováním národních států v 18. a 19. století se začíná objevovat také problematika národnostních menšin.¹ Osoby žijící na území jednoho státu, avšak nehlásící se k dominantní národnosti, se staly jedním z hlavních předmětů vyjednávání po 1. světové válce, kdy vzniklo na toto téma několik bilaterálních smluv mezi tehdejšími evropskými státy. Ve 2. polovině 20. století se otázka národnostních menšin promítla v několika mezinárodních dokumentech.² *Do dnešního dne je však téma národnostních menšin pro mnohé státy vysoce citlivé a zůstává na mezinárodní úrovni upraveno pouze velmi vágně, přestože v době globalizace jeho význam z důvodu zvýšené migrace roste.*

Státy s národnostními menšinami na svých územích zacházejí různě – od genocidy Rohingů v Myanmaru³ až

po zajištění úředního styku v rodných jazycích menšin v některých státech Evropy. I vyspělé státy, které se v oblasti dodržování lidských práv obecně řadí mezi nejméně problematické, čelí v současné době výzvě v podobě náporu uprchlíků a migrantů z chudších zemí. Národnostní menšiny bývají nejen předmětem diskriminace, ale také oběťmi ozbrojených konfliktů a vnitrostátních sporů.⁴ V některých státech mají ztížený přístup ke vzdělání, zdravotní péči a obecně k důstojnému životu.

Právě z výše uvedených důvodů je téma relevantní také pro Radu pro lidská práva. Její hlavní úkol – tedy zajištění fundamentálních lidských práv pro všechny, bez diskriminace – by se měl promítnout i v této problematice.

Hlavním problémem je především neexistující standard zacházení s národnostními menšinami. Každý stát k nim přistupuje jinak, některé státy existenci národnostních menšin na svém území úplně odmítají. To vede k tomu, že v některých státech se národnostní menšiny setkávají s výraznou diskriminací, někdy vedoucí až k násilí. Rozhodující roli má přitom přístup státu, který může národnostní menšiny jak rovnou znevýhodňovat či perzekvovat, tak „pouze“ přehlížet toto zacházení ze strany většinového obyvatelstva.

2 PROBLÉMY NÁRODNOSTNÍCH MENŠIN

Po celém světě se odehrávalo a stále odehrává mnoho konfliktů týkajících se národnostních menšin. Několik nejznámějších si pro ilustraci představíme.

2.1. Kurdové

Kurdové jsou národnostní menšina o počtu cca 25–35 milionů příslušníků (dle BBC,⁵ některé zdroje hovoří až o 36–45 milonech⁶) žijící na Blízkém východě, zejména pak v Turecku, Iráku, Íránu, Sýrii a Arménii.⁷ Ačkoliv jim byl v mírových smlouvách po 1. světové válce přislíben vlastní stát, nakonec k jeho vzniku nikdy nedošlo. Od té doby čelili Kurdové v různých státech v průběhu 20. století represím, od zákazu používání kurdského jazyka a kurdských křestních jmen až k masakrům kurdského obyvatelstva.⁸

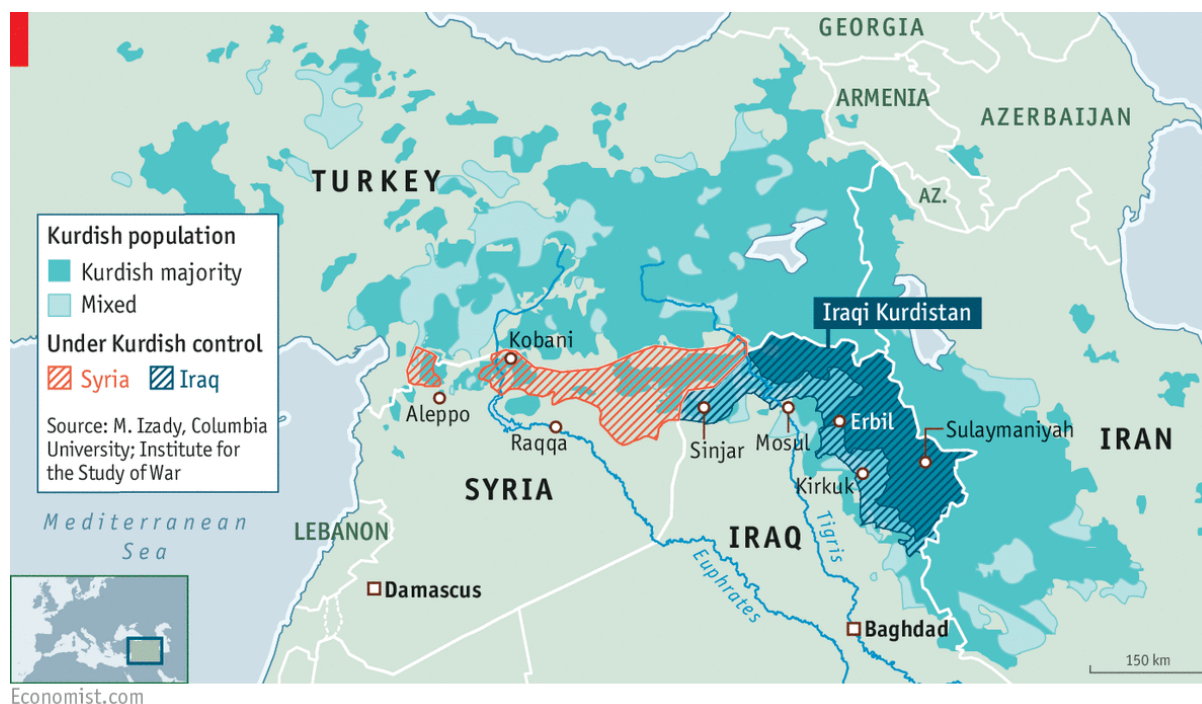
V současné době jsou Kurdové známí zejména svým bojem proti tzv. Islámskému státu, v němž přispěli k jeho potlačení. Jejich utlačování však trvá – např. turecká vláda v roce 2015 zakázala kurdské demonstrace a omezila přístup na některé kurdské webové stránky. Situace se zde zhoršila zejména po neúspěšném vojenském puči v roce 2016, kdy bylo uzavřeno několik kurdských neziskových organizací a škol.⁹

2.2. Rohingové

Rohingové jsou etnickou menšinou vyznávající islám¹⁰ v jinak převážně buddhistickém Myanmaru. Početní odhady se pohybují od 1,1 milionu¹¹ až po 2 miliony¹² příslušníků. Přestože Rohingové žijí na území Myanmaru po několik generací, nemají kvůli své národnosti nárok na občanství a musí čelit segregaci a diskriminaci. V mírnějších případech je jim odepírán přístup ke vzdělání, ke zdravotní péči a musí žít v izolovaných ghettech a táborech.¹³

Už od poloviny 20. století však musí v různě intenzivních vlnách čelit také perzekuci, zabíjení, mučení, znásilňování a dalším zločinům proti lidskosti, často ze strany myanmarské armády. V posledních letech se situace opět rapidně zhoršila, a Rohingové jsou tak považováni

Zásahy armády proti příslušníkům rohingské menšiny byly mj. nezávislou vyšetřovací misí OSN pro Myanmar označeny za genocidu

Obr. 1: Území obývané Kurdy⁴⁰

vání za jednu z nejutlačovanějších menšin na světě.¹⁴ Zásahy armády proti příslušníkům rohingské menšiny byly mj. nezávislou vyšetřovací misí OSN pro Myanmar označeny za genocidu.¹⁵ V letech 2017 a 2018 uprchla většina z přeživší populace Rohingů do sousedního Bangladéše.¹⁶

2.3. Tibetané

Tibetané jsou národ o cca 5–6 milionech příslušníků žijících v oblasti Tibetu. Ten byl v roce 1950 okupován Čínskou lidovou republikou, která jej dodnes považuje za svoji součást, nicméně zároveň mu poskytuje vysokou míru administrativní autonomie.¹⁷ Vzhledem ke snaze některých Tibetanů o znovuzískání nezávislosti a odtržení od Číny se však Čína snaží o zničení národní identity Tibetanů,¹⁸ a to přestože Ústřední tibetská správa (exilová vláda Tibetu) o nezávislost neusiluje.

Čína soustavně porušuje náboženská práva Tibetanů. Také potlačuje svobodu projevu, jak je vidět např. na shromáždění v roce 2008 připomínajícím 50. výročí nepovedeného povstání proti čínské okupaci, které bylo násilně rozehnáno, přičemž bylo zraněno několik stovek lidí a několik jich také zemřelo (dle čínské vlády 19 jedinců, dle exilové tibetské vlády 200).¹⁹

Tibetané navíc čelí časté diskriminaci, hlavním problémem je potom vysoká nezaměstnanost a s tím související chudoba.²⁰ Porušování lidských práv Tibetanů dosahuje vyšší intenzity než u většiny ostatních obyvatel Číny (vč. většiny ostatních národnostních menšin, výjimkou jsou ovšem v tomto ohledu Ujgurové na západě země), zejména kvůli již zmíněnému strachu Číny z osamostatnění Tibetu.²¹

3 SOUČASNÝ STAV PROBLEMATIKY NÁRODNOSTNÍCH MENŠIN

Problematika národnostních menšin je velmi dynamická. Po 1. světové válce se v Evropě jednalo zejména o obyvatele žijící na území, která se po konci konfliktu stala součástí jiných než původních států.²² Postupem času ale lidé po celém světě začali migrovat a tento trend přetrvává v různých vlnách a intenzitách ve většině oblastí světa dodnes.

Národnostní menšiny, které na území konkrétního státu žijí po několik generací, a ty, které se přistěhovaly teprve v uplynulých letech či desetiletích, mívají na své postavení v rámci společnosti a svá práva různé požadavky.²³

3.1. Různé koncepce ochrany menšin

K ochraně národnostních menšin se dá přistupovat dvěma hlavními způsoby. Prvním z nich je *pozitivní ochrana*.²⁴ Ta je založena na poskytování různých specifických výhod, které by měly kompenzovat jejich faktickou nerovnost – může se jednat o umožnění vzdělání v rodném jazyce, zajištění možnosti použití rodného jazyka ve styku se státními institucemi, teritoriální autonomii atp. Tento přístup je typický pro většinu evropských států.

Druhým způsobem je potom důsledná aplikace zákazu diskriminace. Ten vychází z teze, že všichni občané si jsou rovni, a tudíž nelze menšinám přiznávat zvláštní práva. Tento přístup však může naznačovat, že vlastně žádný problém – faktické slabší postavení příslušníků národnostních menšin (tj. např. jazyková bariéra, vyšší nezaměstnanost, vyloučení ze společnosti, život v ghettech) – neexistuje, a není proto třeba jej řešit. Problematickým aspektem je také to, že státy mohou občanství národnostním menšinám upírat, a svoji diskriminaci následně ospravedlňovat právě tím, že daná osoba zmíněné státní občanství nemá. Důsledná aplikace zákazu diskriminace je typická např. pro Francii nebo Turecko.²⁵

3.2. Mezinárodní dokumenty věnující se ochraně národnostních menšin

Problematické se již věnují některé mezinárodní dokumenty. Mnoho z nich je nezávazných nebo velmi vágně formulovaných, a proto netvoří vhodný systém ochrany národnostních menšin. Ty nejdůležitější z nich jsou uvedeny níže.

Mezinárodní pakt o občanských a politických právech je důležitou lidskoprávní úmluvou obsahující ucelený výčet občanských a politických práv, přičemž vychází ze *Všeobecné deklarace lidských práv*. Článek 27 se věnuje etnickým, náboženským a jazykovým menšinám.²⁶

Článek má však jeden zásadní nedostatek – vztahuje se na pouze na menšiny v těch státech, které k němu nevyslovily výhradu.²⁷

„Ve státech, v nichž existují etnické, náboženské nebo jazykové menšiny, nebude jejím příslušníkům upíráno právo, aby spolu s ostatními příslušníky menšiny užívali své vlastní kultury, vyznávali a projevovali své vlastní náboženství nebo používali svého vlastního jazyka.”

čl. 27 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech

Deklarace práv osob náležejících k národnostním, etnickým, náboženským a jazykovým menšinám je nezávazným dokumentem OSN, který byl jednomyslně přijat Valným shromážděním v roce 1992. Vedle preambule obsahuje pouhých 9 článků.²⁸

První z nich hovoří o tom, že státy by měly chránit existenci národnostních menšin a zvláštní práva jim náležející. Dále deklarace zakotvuje některá práva jmenovaných menšin, zejména s ohledem na jejich odlišnou kulturu a na užívání jejich jazyka a několikrát zdůrazňuje zákaz diskriminace. Také doporučuje státům tato práva pro jmenované menšiny zajistit přijetím odpovídajících opatření a navzájem v této otázce spolupracovat.²⁹

3.3. Regionální dokumenty věnující se ochraně národnostních menšin

Vedle celosvětových mezinárodních dokumentů existují také dokumenty regionální, které se dané problematice věnují podrobněji. Zejména se jedná o dokumenty v rámci států Rady Evropy, dokumenty jsou uvedeny níže. Tyto státy k sobě mají kulturně velmi blízko, proto je pro ně snazší dohodnout si přesnější a obsáhlejší podmínky. Z ustanovení těchto dokumentů se však lze inspirovat a pokusit se o jejich pozdvižení na univerzální mezinárodní úroveň.

Rámcová úmluva o ochraně národnostních menšin je jedinou mezinárodní úmluvou věnující se pouze problematice národnostních menšin.³⁰ Úmluva však pojem národnostní menšiny nedefinuje a zavádí velmi slabý kontrolní mechanismus. Obsahuje ustanovení o zákazu diskriminace, ochraně menšinové kultury a identity a různá jazyková práva. Naopak neobsahuje ustanovení o zaručení územní autonomie.³¹

Evropská charta regionálních či menšinových jazyků je opět úmluva přijatá v rámci Rady Evropy. Soustředí se výhradně na ochranu menšinových jazyků, a to ne příliš důkladným způsobem – státy si totiž mohou vybrat, která ustanovení *Charty* budou aplikovat a na jaké jazyky. V České republice se tímto způsobem chrání např. polština.³²

Ochraně národnostních menšin se vedle již zmiňované Rady Evropy a OSN věnují také jiné mezinárodní organizace. Jedná se zejména o **Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE)**, v rámci které byl mj. zřízen post **Vysokého komisaře pro národnostní menšiny**.⁴¹ Ten má za úkol pomáhat řešit spory zahrnující národnostní menšiny.⁴² Problematické národnostních menšin se věnuje také **Evropská unie**. Mezinárodní organizace mimo Evropu se tímto tématem výrazněji nezabývají.

Problematické se již věnují některé mezinárodní dokumenty. Mnoho z nich je nezávazných nebo velmi vágně formulovaných, a proto netvoří vhodný systém ochrany národnostních menšin.

4 DEFINICE NÁRODNOSTNÍ MENŠINY

Všechny výše představené nebo zmíněné dokumenty mají zásadní nedostatek: neobsahují definici pojmu národnostní menšina. Ačkoliv stanovují, jaká práva by státy měly národnostním menšinám zaručovat, nechávají na samotných státech, koho si za takovou menšinu určí.

Jednotná definice nechybí v dokumentech náhodou. Státy byly vždy velmi neochotné v tak citlivé otázce, jakou jsou národnostní menšiny, dojít kompromisu, a tudíž se na univerzální ani regionální úrovni nepodařilo státům onu definici dohodnout. Vytvoření definice je však velmi podstatným faktorem, který může postavení národnostních menšin výrazně zlepšit a zároveň napomoci státům dodržovat své mezinárodní závazky.

Některá kritéria, která by definice mohla obsahovat, jsou popsána níže.

4.1. Objektivní kritéria

Objektivní kritéria pro rozpoznání národnostních menšin jsou ta, která jsou rozpoznatelná z vnějšku. Může se jednat o kulturu, jazyk či náboženství, které jsou odlišné od většinové společnosti.³³ Také sem můžeme řadit odlišné biologické znaky – jiná barva kůže, tvar očí atp.

Problém potom může nastat u vymezení toho, co je to kultura a jak moc odlišná musí být, aby byla daná skupina považována za národní menšinu. To samé platí u jazyků, kdy je často třeba odlišit, zda se jedná o pouhý dialekt nebo již odlišnou řeč.³⁴ S tím však mohou napomoci subjektivní kritéria.

4.2. Subjektivní kritéria

Subjektivní kritérium je zejména vnitřní pocit konkrétního jednotlivce, který se identifikuje jako příslušník dané národnosti.³⁵

Dle českého zákona o právech příslušníků národnostních menšin je potřeba existence zejména subjektivních kritérií a také české občanství. Subjektivní kritéria by měla být podpořena těmi objektivními, nicméně není to podmínkou.

Tento prvek je v komentáři ke čl. 27 *Mezinárodního paktu o občanských a politických právech* zcela opomenut, nicméně byl definován v odborné literatuře.

Podle ní se také o národnostní menšinu jedná, teprve pokud se spojí objektivní i subjektivní kritéria.³⁶

4.3. Počet příslušníků

Při stanovování, která skupina obyvatel se bude považovat za menšinu, je také možné určit, kolik příslušníků musí taková skupina mít. Toto kritérium je možné vynechat s tím, že ochrana menšiny nemusí být závislá na počtu jejich příslušníků.

V některých oblastech je však přímo nutné minimální počet stanovit. Např. pokud bude mít stát povinnost finančně podporovat vzdělávání dětí příslušníků národnostních menšin v jejich vlastním jazyce, je potřeba, aby v určité oblasti žilo dostatek takových dětí, a oddělené školství tak mělo smysl.

Dokument by tak také mohl zavádět různá práva pro různě početné národnostní menšiny a měl by myslet i na to, zda je potřeba určitý minimální počet příslušníků pro přiznání konkrétního práva. Např. právo na rozvoj vlastní kultury nemusí být nutně limitováno počtem příslušníků, nicméně právo na komunikaci s úřady v rodném jazyce je již administrativně náročnější a lze považovat za legitimní, pokud ho státy přiznají jenom početnějším národnostním menšinám.

V České republice je tímto způsobem omezeno např. právo účasti na správě veřejných záležitostí – aby měly národnostní menšiny přímé zastoupení v rozhodování o záležitostech v samosprávě, musí v dané samosprávě tvořit nejméně desetinu obyvatelstva. To je však konkrétní právo, pro to, aby byla národnostní menšina definována dle české legislativy, není stanovený žádný minimální počet příslušníků.

4.4. Občanství

Kamenem úrazu při vyjednávání o definici národnostní menšiny bývá často *otázka občanství*. Občanství znamená příslušnost ke konkrétnímu státu a jeho přidělení je závislé na právním řádu daného státu (v České republice jej získáváme většinou narozením českým rodičům, nicméně cizinec jej může získat i udělením, pokud žije dostatečně dlouho na našem území a splní i další podmínky, jako je jazykový test atp.), což je rozdíl oproti národnosti, která se státem neuděluje. Některé státy přiznávají práva národnostních menšin pouze jedincům, kteří jsou občany daného státu (tedy např. polsky mluvící a jako Polák se identifikující člověk s českým občanstvím).³⁷

To však státům dává do rukou velkou moc, protože podmínky pro udělení státního občanství si stanovuje každý stát sám a v mnohých navíc neexistuje právní nárok na udělení občanství ani při jejich splnění – státy tedy mohou odmítnout udělení občanství i svévolně. Navíc

Ačkoliv stanovují, jaká práva by státy měly národnostním menšinám zaručovat, nechávají na samotných státech, koho si za takovou menšinu určí.

u příslušníků národnostních menšin může být problémem, že ačkoliv na území daného státu dlouhodobě žijí, jeho občanství nechtějí kvůli silné vazbě na svoji domovinu.

V České republice je občanství jako kritérium pro definování národnostní menšiny vyžadováno. Podle Výboru pro lidská práva (orgán pro kontrolu dodržování *Paktu o občanských a politických právech*) by však tomu tak být nemělo.³⁸

5 PRÁVA NÁRODNOSTNÍCH MENŠIN NA PŮDĚ RADY PRO LIDSKÁ PRÁVA

Rada pro lidská práva se této tematice věnovala již v minulosti. V březnu roku 2018 přijala např. rezoluci týkající se národnostních, etnických, náboženských a jazykových menšin, kterou lze nalézt v doporučených zdrojích níže. Rada také zřídila Fórum pro menšinovou problematiku (*Forum on Minority Issues*), na kterém se problémy těchto menšin každoročně diskutují a analyzují za účelem nalezení jejich řešení.³⁹

Vedle definice národnostní menšiny by měl dokument přijatý Radou pro lidská práva obsahovat základní práva těchto příslušníků. Následující návrhy jsou pouze vodítkem, kterým se delegáti mohou, ale také nemusí řídit.

Hlavním leitmotivem všech existujících a již dříve představených dokumentů zaměřených na národnostní menšiny je *předcházení diskriminaci ve všech jejích formách*. Národnostní menšiny by také měly mít *právo na účast při politickém vyjednávání o záležitostech, které se jich přímo týkají*.

Dokument by dále mohl obsahovat ustanovení o *jazykových právech* (při styku s úřady, při soudním jednání atp.), o

vzdělávání (ve vlastním jazyce, případně i úplně odděleném) a o *kultuře* či *náboženství*.

U všech výše zmíněných práv je potom třeba, aby se delegáti rozhodli, zda budou mít státy za úkol tyto práva pouze přiznávat, anebo i zaručovat. V případě zaručování by státy měly práva menšin např. také finančně podporovat a aktivně se o ně zasazovat, nikoliv je pouze tolerovat.

U některých práv, zejména u těch, která jsou náročnější na zajištění, by měli delegáti vždy zvážit početní kritérium příslušníků národnostní menšiny. Kritérium může být v procentech příslušníků na určitém území nebo na území celého státu, anebo v celých číslech (zde je ovšem problém rozdílné velikosti různých zemí – milion příslušníků je na Slovensku výrazný podíl na celkovém obyvatelstvu, kdežto v Číně pouze zanedbatelným číslem, procentní určení by tak pravděpodobně bylo lepší).

6 PŘIJATÝ DOKUMENT A OTÁZKY PRO JEDNÁNÍ

Dokument přijatý na půdě Rady pro lidská práva by měl obsahovat, jak již bylo výše zmíněno, definice národnostních menšin a některá práva jejich příslušníků. Pro každý stát zapojený do jednání bude důležité zejména to, zda má

na svém území národnostní menšiny, ale také to, zda tvoří příslušníci jeho národnosti národnostní menšinu na území jiných států. Každý delegát by tak měl zastávat pozici svého státu na základě zvážení následujících otázek:

1. Přiznává váš stát existenci národnostních menšin na svém území?
2. Jaké mají národnostní menšiny na území vašeho státu postavení? Jsou utlačovány, nebo dokonce ohrožovány? Nebo mají naopak přiznána zvláštní práva?
3. Jak početné jsou národnostní menšiny na území vašeho státu?
4. Tvoří lidé hlásící se k národnosti vašeho státu početnou skupinu dlouhodobě žijící v jiném státu? Jak je s nimi zacházeno?
5. Je váš stát ekonomicky způsobilý zajišťovat menšinám lepší postavení než jaké v současné chvíli mají?

6. Co dělá vláda vašeho státu pro to, aby národnostní menšiny žijící na jeho území nebyly diskriminovány?
7. Je pro váš stát podstatné kritérium občanství při přiznávání práv národnostních menšin? Jak se staví k objektivním a subjektivním kritériím?

7 DOPORUČENÉ A ROZŠIŘUJÍCÍ ZDROJE

- » *Webová stránka informující o problémech menšin všech států světa.* Vpravo stačí zvolit stát, a poté vlevo rozkliknout konkrétní menšinu (ENG): <https://minorityrights.org/country/afghanistan/>;
- » *Komplexní dokument OSN o právech menšin* (ENG): https://www.ohchr.org/Documents/Publications/MinorityRights_en.pdf;
- » *Krátké video informující o problematice národnostních menšin* (CZ titulky): <https://www.youtube.com/watch?v=5d7uwyl-nPCM>;
- » *Video informující o krizi v Myanmaru* (ENG): https://www.youtube.com/watch?v=o4axDDRvY_o, *video informující o situaci národnostních menšin v Číně* (ENG): <https://www.youtube.com/watch?v=4SEqZc5btWo>;
- » *Deklarace práv osob náležejících k národním, etnickým, náboženským a jazykovým menšinám* je velmi krátkým a srozumitelným mezinárodním dokumentem, který může sloužit zejména jako inspirace (ENG): <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/minorities.aspx>;
- » *Krátká informační brožura české vlády o Rámcové úmluvě o ochraně národnostních menšin* stručně informuje o obsahu Úmluvy (CZ): https://www.vlada.cz/assets/ppov/rnm/dokumenty/mezinarodni-dokumenty/ramcovka_letak.pdf;
- » *Rezoluce Rady pro lidská práva* ohledně práv národnostních, etnických, náboženských a jazykových menšin schválená v roce 2018 (ENG): <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Minorities/SRMinorities/Pages/Annual.aspx>;
- » *Zprávy zvláštního zpravodaje pro menšinovou problematiku*, které každoročně vypracovává pro Fórum pro menšinovou problematiku (ENG): <https://www.ohchr.org/EN/Issues/Minorities/SRMinorities/Pages/Annual.aspx>.

8 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- 1 Minority Rights: International Standards and Guidance for Implementation [online]., 1 [cit. 2019-07-19]. Dostupné z: https://www.ohchr.org/Documents/Publications/MinorityRights_en.pdf
- 2 Tamtéž.
- 3 Genocida Rohingů pokračuje, tvrdí vyšetřovatel OSN. Viníky má potrestat mezinárodní tribunál: ČT24 [online]. [cit. 2019-07-19]. Dostupné z: <https://ct24.ceska televize.cz/svet/2632613-genocida-rohingu-pokracuje-tvrdi-vysetrovatel-osn-viniky-ma-potrestat-mezinarodni>.
- 4 Minority Rights: International Standards and Guidance for Implementation [online]., 1 [cit. 2019-07-19]. Dostupné z: https://www.ohchr.org/Documents/Publications/MinorityRights_en.pdf.
- 5 Who are the Kurds? BBC [online]. [cit. 2019-07-22]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-29702440>.
- 6 The Kurdish population. Institut Kurde de Paris [online]. [cit. 2019-09-20]. Dostupné z: <https://www.institutkurde.org/en/info/the-kurdish-population-1232551004>
- 7 Who are the Kurds? BBC [online]. [cit. 2019-07-22]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-29702440>.
- 8 Turkey - Kurds. World Directory of Minorities and Indigenous Peoples [online]. [cit. 2019-07-22]. Dostupné z: <https://minorityrights.org/minorities/kurds-2/>.
- 9 Turkey - Kurds. World Directory of Minorities and Indigenous Peoples [online]. [cit. 2019-07-22]. Dostupné z: <https://minorityrights.org/minorities/kurds-2/>.
- 10 Kdo jsou Rohingové a proč utíkají z Barmy? Amnesty International [online]. [cit. 2019-07-23]. Dostupné z: https://www.amnesty.cz/news/4003/kdo-jsou-rohingove-a-proc-utikaji-z-barmy?gclid=CjwKCAjw4NrpBRBsEiwAUcLcDF12P1n-zlD4rYSs8tBoOjmKuO8kkQxYn9hl9PMuB3sPK3VjflYvRVBoC3ScQAvD_BwE.
- 11 Tamtéž.
- 12 Perilous Plight: Burma's Rohingya Take to the Seas. Human Rights Watch [online]. [cit. 2019-09-20]. Dostupné z: <https://books.google.cz/books?id=I-zxO-07ASoC&pg=PP1&dq=isbn%3A9781564324856&hl=cs&pg=PA3#v=onepage&q&f=false>.
- 13 Myanmar/Burma - Muslims and Rohingya. World Directory of Minorities and Indigenous Peoples [online]. [cit. 2019-07-23]. Dostupné z: <https://minorityrights.org/minorities/muslims-and-rohingya/>.
- 14 Tamtéž.
- 15 Report of the independent international fact-finding mission on Myanmar. A/HRC/42/50 [online]. [cit. 2019-10-06]. Dostupné z: <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G19/236/74/PDF/G1923674.pdf?OpenElement>.
- 16 Myanmar - events on 2018. Human Rights Watch [online]. [cit. 2019-07-23]. Dostupné z: <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/burma>.
- 17 China - Tibetans. World Directory of Minorities and Indigenous Peoples [online]. [cit. 2019-07-23]. Dostupné z:

<https://minorityrights.org/minorities/tibetans/>.

18 Tamtéž.

19 Tamtéž.

20 Tamtéž.

21 Tamtéž.

22 PETRÁŠ, René, Helena PETRŮV a Harald Christian SCHEU, ed. Menšiny a právo v České republice. Praha: Auditorium, 2009. ISBN 978-80-87284-00-1.

23 Tamtéž.

24 Tamtéž.

25 Tamtéž.

26 Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, čl. 27 [online]. [cit. 2019-07-19]. Dostupné z: https://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/mezinar.pakt-obc.a.polit._prava_.pdf.

27 PETRÁŠ, René, Helena PETRŮV a Harald Christian SCHEU, ed. Menšiny a právo v České republice. Praha: Auditorium, 2009. ISBN 978-80-87284-00-1.

28 Declaration on the Rights of Persons Belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities, Adopted by General Assembly resolution 47/135 of 18 December 1992 [online]. [cit. 2019-07-19]. Dostupné z: <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/minorities.aspx>.

29 Tamtéž.

30 PETRÁŠ, René, Helena PETRŮV a Harald Christian SCHEU, ed. Menšiny a právo v České republice. Praha: Auditorium, 2009. ISBN 978-80-87284-00-1.

31 RÁMCOVÁ ÚMLUVA NA OCHRANU NÁRODNOSTNÍCH MENŠIN [online]. [cit. 2019-07-21]. Dostupné z: https://www.vlada.cz/assets/ppov/rnm/dokumenty/mezinarodni-dokumenty/ramcova_umluva_2.pdf.

32 PETRÁŠ, René, Helena PETRŮV a Harald Christian SCHEU, ed. Menšiny a právo v České republice. Praha: Auditorium, 2009. ISBN 978-80-87284-00-1.

33 PETRÁŠ, René, Helena PETRŮV a Harald Christian SCHEU, ed. Menšiny a právo v České republice. Praha: Auditorium, 2009. ISBN 978-80-87284-00-1.

34 Tamtéž.

35 Tamtéž.

36 UN Treaty Body Database. United Nations Human Rights [online]. [cit. 2019-10-06]. Dostupné z: https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CCPR%2fC%2f21%2fRev.1%2fAdd.5&Lang=en.

37 PETRÁŠ, René, Helena PETRŮV a Harald Christian SCHEU, ed. Menšiny a právo v České republice. Praha: Auditorium, 2009. ISBN 978-80-87284-00-1.

38 Tamtéž.

39 Forum on Minority Issues. United Nations Human Rights [online]. [cit. 2019-09-05]. Dostupné z: <https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/Minority/Pages/ForumIndex.aspx>

40 In: The Economist [online]. [cit. 2019-11-07]. Dostupné z: <https://www.economist.com/middle-east-and-africa/2016/07/09/dream-on-hold>.

41 Tamtéž.

42 OSCE High Commissioner on National Minorities. Organization for Security and Co-operation in Europe [online]. [cit. 2019-07-21]. Dostupné z: <https://www.osce.org/hcnm>.

Pražský studentský summit

Pražský studentský summit je unikátní vzdělávací projekt existující od roku 1995. Každoročně vzdělává přes 300 studentů středních i vysokých škol o současných globálních tématech, a to především prostřednictvím simulace jednání tří klíčových mezinárodních organizací – OSN, NATO a EU.

- studentsummit.cz
- summit@amo.cz
- facebook.com/studentsummit
- instagram.com/praguestudentsummit
- twitter.com/studentsummit
- youtube.com/studentsummit

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu avzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů. Tento přední český zahraničně politický think-tank není spjat s žádnou politickou stranou ani ideologií. Svou činností podporuje aktivní přístup k zahraniční politice, poskytuje nestrannou analýzu mezinárodního dění a otevírá prostor k fundované diskusi.

Simona Petru

Autorka je spolupracovnicí Asociace pro mezinárodní otázky a členkou přípravného týmu Pražského studentského summitu.

<p>POŘADATEL</p> <p>AMO.CZ</p>	<p>GENERÁLNÍ PARTNER</p> <p>The Kellner Family Foundation</p>
<p>TOP PARTNEŘI</p> <p>Zastoupení v České republice</p> 	
<p>PARTNEŘI</p> <p>Ambassade du Canada</p> <p>Informační centrum OSN v Praze</p> 	
<p>MEDIÁLNÍ PARTNEŘI</p> 	

Autor: Simona Petrů

Imprimatur: Jakub Drahorád, František Novotný

Jazyková úprava: Karolína Oškerová, Jan Venc, Tereza Novotná

Sazba: Tereza Ondráčková

Grafická úprava: Jaroslav Kopřiva

**Vydala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)
pro potřeby XXV. ročníku Pražského studentského
summitu.**

© AMO 2019

Asociace pro mezinárodní otázky (AMO)

Žitná 27, 110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 813 460, e-mail: summit@amo.cz

IČ : 65 99 95 33

www.amo.cz

www.studentsummit.cz